

Seventus: Jeg bad om Ordet igaar i Anledning af den Udvikling, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) forebragte Thinget. Jeg skal ikke omtale de foreliggende Vædringsforslag. Hvad dem angaar, da kan jeg fuldt ud i enhver Henseende henholde mig til, hvad den meget ærede Drøjsører (Thomsen) har udtalt. Men jeg finder det dog rimeligt, at der fra den Side af Salen, hvortil jeg hører, skjøndt vi i det Væsentlige ere enige med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) i denne Sag i strengeste Forstand, nemlig om selve Søværnets Ordning, dog fremkommer en besteden Indvending mod hele den Betragtning, som det ærede Medlem lagde til Grund for sine Udtalelser. Det ærede Medlem fremhevede nemlig meget stærkt, at det, han vilde gjøre, og det, han nu anbefalede Thinget at gjøre, var at lægge Hovedvægten paa Søværnet. Jeg kan nu ikke Andet end sige, at det Forslag, Flertallet i Udvalget nu er blevet enig om, efter min Betragtning væsentligt kun er en Forbedring og en aldeles nødvendig Forbedring af det Bestaaende, at det vel indeholder i sig en ringe Uvidelse, men det, at ville gjøre denne ringe Uvidelse saa stor for den almindelige Betragtning, at deri skulde ligge, at man gjorde Flaaden til vort Hovedværn, tror jeg dog er at overdrive noget for stærkt. Alt det, der forlanges i det meget bestedne Forslag, der indstilles fra Udvalgets Side, er, hvad Flaadens Størrelse angaar, til Syvende og sidst ikke Andet, end at man lidt efter lidt med de samme gennemsnitlige aarlige Bevillinger som hidtil forfætter Bygningen af nye Skibe, efterhaanden som det bliver nødvendigt, efter som de gamle jo lidt efter lidt falde bort. Der er ikke forlangt, og der er heller ikke foreslaaet bevilget en stor ekstraordinær Uvidelse af Flaaden. Det hele gaar ud paa at holde den vedlige, men ganske vist i en mere tidsvarende Form, end den nu for Diebliffet har. Ved Siden heraf er der, som naturligt er, foreslaaet, at Kadrerne udvides Noget, men det Forslag, der i saa Henseende er stillet, er saa bestedent, at det virkelig er meget tvivlsomt, om selve de Kadrer, som vi foreslaa bevilgede, ville være fuldt ud tilstrækkelige til at besætte den Flaade, som man antager skal komme tilstede, i ethvert Tilfælde vil der ikke være Noget tilovers. I Virkeligheden er den eneste Uvidelse, som der er Tale om, den, at man i Fremtiden vil indkalde noget mere Mandskab til Flaaden end hidtil, og som Følge deraf vil man selvfølgelig komme til at forsøge den aarlige Udrustningskonto. Jeg betragter det som et overordentlig helbigt Fremskridt, som vi fra vor Side ikke kunne Andet end være meget taknemlige for, det, der nu synes at

vinde Tilslutning her i Thinget, men, som sagt, det forekommer mig dog, at man heller ikke skal overdrive Sagen saaledes, eller stille den saaledes op, som om vi ved at vedtage noget Saadant gjorde noget Storartet for Flaaden eller i Virkeligheden derigennem udvide Flaaden saaledes, at den kunde blive vort Hovedværn; dertil vilde høre langt Mere. Det ærede Medlem gjorde den Betragtning gjældende, at det, hvorpaa det kommer an for vort hele Forsvar, er at indrette Søværnet saaledes, at Flaaden saagodt som alene kan forsvare denne Del af Landet, hvor vi nu befinde os, nemlig Sjælland, og at Sylland bør effektivt forsvares ved en tilstrækkelig Hærstyrke, hvoraf saa skulde følge, at man opgiver al Tanke om Befæstning af Kjøbenhavn. Jeg har kun nogen Lovd om, hvorvidt en saadan Forsvarsplan ogsaa lader sig gennemføre med de pekuniære og personlige Midler, hvorover vort lille Land kan raade. Men i hvert Tilfælde, skulde den søges gennemført, skulde det være Maalet, maa man ogsaa bevilge Midlerne, og dertil hører sikkert for det Første en ganske anden Uvidelse af Flaaden, end her nu er Tale om, for at Flaaden virkelig med nogen rimelig Udfigt til Held kunde forhindre en Fjende fra at komme i Land paa Sjælland, og dernæst en meget stor mobil Hær, ikke en lille mobil Hær med en stor Forstærkning ved Siden af, men en meget stor mobil Hær med et meget stort Kavaleri; thi kun derigennem vil man kunne gjøre i alt Fald et Forsøg paa at forsvare Sylland. Det tror jeg oprigtig talt ikke kan negtes; i alt Fald vil det neppe blive negtet af nogen Militær. Det, som nu er opstillet fra den Side, som i denne Flaadesag er enig med os, er en forsvaerlig Udvikling af den Flaade, vi have, en forsvaerlig Forhøjning af denne Flaade med Mandskab og Officerer, men ved Siden deraf en meget lille mobil Hær og en temmelig stor Forstærkningshær uden faste Punkter. Det kan umulig i Længden være Repræsentationens Standpunkt. Jeg maa tro, at den almindelige sunde Forstand — ikke blot de specielt Sagkyndige — maa sige, at det er en umulig Forsvarsplan. Det Forsvar, som frembringes for Landet ved en nogenlunde Udvikling af Flaaden og ved Siden deraf en ganske lille mobil Hær — og det er det, de Herrer have foreslaaet — og en forholdsvis temmelig stor Forstærkningshær, maa med Nødvendighed føre til at bygge Fæstninger. Det er med Nødvendighed Konsekvensen af de Herrer's Standpunkt. Tror man at kunne komme bort fra Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning, maa det Første, man maa gjøre, være at faae en mobil Hær saa stor, at den med nogen Udfigt til Held kan optage Kampen mod en Fjende i aaben Mark. Det er det Første, ellers vil Alt, hvad man nu vil gjøre for Forsvaret, føre hen